

2) อำเภอบางป่อ ประกอบด้วย เทศบาล 4 แห่ง : เทศบาลตำบลบางป่อ เทศบาลตำบลคลองสวน เทศบาลตำบลคลองด่าน และเทศบาลตำบลบางพลีน้อย อบต. 7 แห่ง : บางเพ็ญ บ้านระกา คลองด่าน บางป่อ คลองนิคมยาตรา คลองสวน และเป็ริง

3) อำเภอบางพลี ประกอบด้วยเทศบาล 1 แห่ง : เทศบาลตำบลบางพลี อบต. 6 แห่ง : บางพลีใหญ่ บางแก้ว บางโผลง บางปลา ราชาทะเว และหนองปรือ

4) อำเภอพระประแดง ประกอบด้วยเทศบาล 3 แห่ง : เทศบาลเมืองพระประแดงเทศบาลเมืองลัดหลวงและเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย อบต. 6 แห่ง : ทรงคนอง บางกระสอบ บางยอ บางน้ำผึ้ง บางกะเจ้า และบางกอบัว

5) อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ประกอบด้วยเทศบาล 2 แห่ง : เทศบาลตำบลพระสมุทรเจดีย์และเทศบาลตำบลแหลมฟ้าผ่า อบต. 4 แห่ง : บ้านคลองสวน ในคลองบางปลาเกด แหลมฟ้าผ่า และนาเกลือ

6) อำเภอบางเสาธง ประกอบด้วยเทศบาล 1 แห่ง : เทศบาลตำบลบางเสาธง อบต. 3 แห่ง : บางเสาธง ศีรษะจรเข้ น้อย และศีรษะจรเข้ใหญ่

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนหมู่บ้าน ตำบล เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2558

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ตำบล (แห่ง)	หมู่บ้าน (แห่ง)	เทศบาล (แห่ง)	อบต. (แห่ง)	หมายเหตุ
จังหวัดสมุทรปราการ	1,004.09	50	399	18	30	1 เทศบาลนคร 4 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล
เมืองสมุทรปราการ	190.55	13	95	7	5	1 เทศบาลนคร 1 เทศบาลเมือง 5 เทศบาลตำบล
พระประแดง	73.37	15	67	3	6	3 เทศบาลเมือง
บางพลี	243.89	6	83	1	6	1 เทศบาลตำบล
พระสมุทรเจดีย์	120.38	5	42	2	4	2 เทศบาลตำบล
บางป่อ	245.01	8	74	4	6	4 เทศบาลตำบล
บางเสาธง	130.89	3	38	1	3	1 เทศบาลตำบล

2. ประชากรและโครงสร้างประชากร

1) จำนวนประชากร จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรตามทะเบียนราษฎรมากเป็นอันดับ 14 ของประเทศ และอันดับ 2 ของภาคกลาง รองจากกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นจังหวัดฯ รองรับการขยายตัวจากกรุงเทพฯ และสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ ทั้งในด้านการผลิตภาคอุตสาหกรรม การค้า การบริการและการกระจายตัวของประชากร จึงทำให้จังหวัดฯ มีประชากรที่ย้ายถิ่นจากที่อื่นมาอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งประชากรที่เคลื่อนย้ายเข้ามาโดยแฉ่งย้ายที่อยู่อย่างถูกต้อง และไม่แฉ่งย้ายที่อยู่เข้ามาอาศัยทำให้จำนวนประชากรที่มีอยู่จริงสูงกว่าจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรเกือบเท่าตัว (บทวิเคราะห์ที่อยู่ในหัวข้อที่ 1.7 ลักษณะทางสังคม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัยทำงานจะมีรายชื่อยู่ในทะเบียนราษฎรต่ำกว่ากลุ่มอื่น โดยข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2559 จังหวัดฯ มีประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 1,288,158 คน แยกเป็นชาย 617,406 คน หญิง 670,752 คน ซึ่งจะพบว่าประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรปราการมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอบางพลี และอำเภอพระประแดง ตามลำดับ โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรต่อพื้นที่จังหวัดฯ โดยเฉลี่ยประมาณ 1,253 คนต่อตารางกิโลเมตร

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรแยกตามอำเภอ พ.ศ. 2556 – สิงหาคม 2559

ปี พ.ศ.	อำเภอ	รวม	ชาย	หญิง	จำนวน บ้าน	ความหนาแน่น ประชากร (หน่วย: คน/ตร.กม.)
2556	เมืองสมุทรปราการ	520,258	248,755	271,503	221,584	2,730.30
	พระประแดง	201,357	97,606	103,751	83,608	2,744.41
	บางพลี	220,820	104,647	116,173	126,020	905.41
	พระสมุทรเจดีย์	124,568	60,650	63,918	53,304	1,034.79
	บางบ่อ	101,500	49,646	51,854	36,754	414.27
	บางเสาธง	73,107	35,440	37,667	49,336	558.54
รวมทั้งสิ้น		1,241,610	596,744	644,866	570,561	1,236.55
2557	เมืองสมุทรปราการ	525,982	251,188	274,794	226,721	2,760.34
	พระประแดง	200,005	96,952	103,053	84,093	2,725.98
	บางพลี	229,708	108,737	120,971	133,461	941.85
	พระสมุทรเจดีย์	128,200	62,273	65,927	55,822	1,064.96
	บางบ่อ	103,123	50,433	52,690	39,291	420.89
	บางเสาธง	74,512	36,119	38,393	50,525	569.27
รวมทั้งสิ้น		1,261,530	605,702	655,828	589,913	1,256.39
2558	เมืองสมุทรปราการ	530,547	253,082	277,465	232,856	2,784.29
	พระประแดง	198,849	96,252	102,597	84,877	2,710.22
	บางพลี	237,611	112,369	125,242	140,498	974.25
	พระสมุทรเจดีย์	131,814	64,087	67,727	56,698	1,094.98
	บางบ่อ	104,762	51,255	53,507	40,867	427.58
	บางเสาธง	75,727	36,733	38,994	52,641	578.55
รวมทั้งสิ้น		1,279,310	613,778	665,532	608,437	1,274.10
2559 (ณ เดือน สิงหาคม)	เมืองสมุทรปราการ	532,040	253,521	278,519	240,678	2,792.13
	พระประแดง	197,547	95,496	102,051	86,517	2,692.48
	บางพลี	242,698	114,722	127,976	144,697	995.11
	พระสมุทรเจดีย์	133,933	65,053	68,880	58,983	1,112.59
	บางบ่อ	105,726	51,676	54,050	41,858	431.52
	บางเสาธง	76,214	36,938	39,276	53,609	582.28
รวมทั้งสิ้น		1,288,158	617,406	670,752	626,342	1,282.91

สถานการณ์ด้านประชากร

1) ประชากรตามทะเบียนราษฎร

จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 1,288,158 คน แยกเป็นชาย 617,406 คน หญิง 670,752 คน ซึ่งจะพบว่าประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรปราการมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอบางพลี และอำเภอพระประแดง ตามลำดับ (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2559)

2) ประชากรแฝง

อย่างไรก็ตาม จังหวัดสมุทรปราการมีกลุ่มประชากรแฝงที่ไม่มีชื่อในทะเบียนราษฎร และเดินทางเข้ามาทำงานไปเช้า - เย็นกลับ ซึ่งทำให้ประชากรที่อาศัยอยู่จริงมากกว่าประชากรที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎร จากการสำรวจข้อมูลสัดส่วนประชากรแฝงของจังหวัดสมุทรปราการ โดยสำนักวิจัยเศรษฐกิจและการประเมินผลของบริษัทเอกเซลเลนท์บิสเนส จำกัด พบว่า จังหวัดฯ มีสัดส่วนประชากรที่มีชื่อในทะเบียนราษฎร คิดเป็นร้อยละ 51.1 ประชากรที่ไม่มีชื่อในทะเบียนราษฎร คิดเป็นร้อยละ 47.5 และประชากรที่เดินทางเข้าไปเย็นกลับ ประมาณร้อยละ 1.4 ของจำนวนประชากรที่เข้ามาอาศัยอยู่จริง ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์คาดการณ์จังหวัดสมุทรปราการน่าจะมีประชากรที่เข้ามาอยู่อาศัยจริงและเข้ามาทำงานทั้งสิ้นประมาณ 2,525,857 คน ซึ่งประกอบด้วยประชากรที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร จำนวน 1,288,158 คน ประชากรที่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร จำนวน 1,197,407 คน และประชากรที่เดินทางแบบไปเช้า - เย็นกลับ จำนวน 35,292 คน ซึ่งเป็นภาระรับผิดชอบของภาครัฐที่จะให้บริการ และดูแลในเรื่องของสุขอนามัย การศึกษา และสาธารณสุขโรคให้เพียงพอและทั่วถึง

3) ประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ

จังหวัดสมุทรปราการ มีโครงสร้างประชากรที่สามารถจำแนกตามกลุ่มอายุ ประกอบด้วย อายุต่ำกว่า 5 ปี (วัยเด็ก) อายุ 5-14 ปี (วัยเรียน) อายุ 15-59 ปี (วัยแรงงาน) และอายุ 60 ปีขึ้นไป (วัยสูงอายุ) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2555- 2558

ประชากร จำแนกตามกลุ่มอายุ	พ.ศ. 2555		พ.ศ. 2556		พ.ศ. 2557		พ.ศ. 2558	
	จำนวน (คน)	ร้อย ละ	จำนวน (คน)	ร้อย ละ	จำนวน (คน)	ร้อย ละ	จำนวน (คน)	ร้อย ละ
อายุต่ำกว่า 5 ปี (วัยเด็ก)	71,877	5.88	71,769	5.78	71,956	5.70	71,433	5.58
อายุ 5-14 ปี (วัยเรียน)	152,898	12.50	152,223	12.26	151,798	12.03	150,871	11.79
อายุ 15-59 ปี (วัยแรงงาน)	846,386	69.19	851,035	68.54	860,113	68.18	868,127	67.86
อายุ 60 ปีขึ้นไป (วัยสูงอายุ)	135,073	11.04	166,583	13.42	177,663	14.08	164,744	12.88
ไม่ทราบ	17,068	1.40	-	-	-	-	24,135	1.89

แหล่งที่มา: กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

จากการวิเคราะห์โครงสร้างประชากร โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ/กลุ่มประชากร ปี พ.ศ. 2558 พบว่าจังหวัดสมุทรปราการมีประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน (อายุ 15-59 ปี) คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาคือ วัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) วัยเรียน (อายุ 5- 14 ปี) และวัยเด็ก (อายุต่ำกว่า 5 ปี) คิดเป็นร้อยละ 13 , 12 และ 5 ตามลำดับ

หากวิเคราะห์สถิติโครงสร้างประชากร จำแนกตามกลุ่มอายุ/กลุ่มประชากร ในช่วง ปี พ.ศ. 2555 – 2558 พบว่า ประชากรวัยแรงงาน มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี แต่มีสัดส่วนลดลงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในภาพรวม ในขณะที่ประชากรวัยเรียน มีจำนวนลดลงเล็กน้อยในทุก ๆ ปี และมีสัดส่วนลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรในภาพรวม ส่วนประชากรวัยเด็กมีสัดส่วนลดลงเรื่อย ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรในภาพรวม

จากสถิติโครงสร้างประชากรในกลุ่มประชากรวัยสูงอายุ พบว่า จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี และมีสัดส่วนของประชากรกลุ่มวัยสูงอายุสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากปี พ.ศ. 2555 – 2557 และมีจำนวนลดลงในปี พ.ศ. 2558 อย่างไรก็ตาม สัดส่วนของจำนวนประชากรวัย

สูงอายุของจังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2555 – 2558 นั้นมีสัดส่วนประชากรเกินกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งจังหวัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า จังหวัดสมุทรปราการนั้นเป็นสังคมที่ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging society)

สถานการณ์ผู้สูงอายุของจังหวัดสมุทรปราการ
หน่วยงานที่รับผิดชอบฐานข้อมูล: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ
จังหวัดสมุทรปราการ มีประชากรตามทะเบียนราษฎร ทั้งสิ้น 1,288,158 คน แยกเป็น ชาย 619,109 คน หญิง 668,970 คน (ณ เดือนสิงหาคม 2559) เป็นประชากรผู้สูงอายุจำนวน 165,915 คน คิดเป็นร้อยละ 12.88 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งแสดงว่าจังหวัดสมุทรปราการจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์หากมีประชากรสูงอายุมีสัดส่วนร้อยละ 21 ของประชากรทั้งหมด

สำหรับการเตรียมความพร้อมในการเป็นสังคมผู้สูงอายุที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี จังหวัดสมุทรปราการได้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ดังนี้

(1) การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเข้าถึงสิทธิเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน 139,861 คน (ปี พ.ศ. 2559) โดยกระจายอยู่ในอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยผู้สูงอายุ จำแนกรายอำเภอ ปี พ.ศ. 2559

ที่	อำเภอ	อายุ 60-69	อายุ 70-79	อายุ 80-89	อายุ 90ปีขึ้นไป	รวม
1	เมืองสมุทรปราการ	38,029	15,248	4,949	560	58,786
2	บางบ่อ	6,292	3,604	1,395	224	11,515
3	บางพลี	40,651	6,201	2,317	317	49,489
4	พระประแดง	17,442	7,601	2,265	362	27,670
5	พระสมุทรเจดีย์	7,192	2,846	978	102	11,118
6	บางเสาธง	3,653	1,750	704	86	6,193
	รวม	72,147	37,314	11,562	1,542	139,861

แหล่งที่มา: สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

(2) องค์กรและภาคีเครือข่ายการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในระดับจังหวัด อำเภอ และตำบลมีจำนวนมาก เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล วัด ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนประจำตำบลเครือข่ายสภาวัฒนธรรมตำบลชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอาชีพผู้สูงอายุ สาขาสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำจังหวัดสมุทรปราการ ชมรมคลังปัญญาผู้สูงอายุจังหวัดสมุทรปราการ ศูนย์พัฒนาคุณภาพและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ และอาสาสมัครประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการ

ลำดับ	ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุที่จัดตั้งในปี พ.ศ. 2557
1	ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพตำบลบางโปรง
2	ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลบางพลี
3	ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคลองด่าน
4	ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลบางเสาธง
5	ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลศีรษะจรเข้น้อย

6 ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลในคลองบางปลากด

7. ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลบางน้ำผึ้งใน

แหล่งที่มาข้อมูล: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนสมาชิกของชมรมคลังปัญญาผู้สูงอายุ

อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม
เมืองสมุทรปราการ	33	51	84
บางป่อ	4	7	11
บางพลี	21	14	35
พระประแดง	10	7	17
พระสมุทรเจดีย์	6	5	11
บางเสาธง	3	6	9
รวม	77	90	167

แหล่งที่มา: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ

(3) กองทุน ที่ช่วยสนับสนุน ส่งเสริมการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ เช่น กองทุนสวัสดิการชุมชน กองทุนผู้สูงอายุสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือตามแนวทางนี้ยังพบปัญหา เนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังเข้าไม่ถึงสิทธิสวัสดิการเบี้ยยังชีพ โดยจากรายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น ปี พ.ศ. 2557 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ ได้ขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรวจข้อมูลพบว่าปัญหาที่สำคัญของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่พบคือ ผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้แจ้งจดทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพได้ตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 65.1 รองลงมาเป็นผู้สูงอายุที่ยากจนและมีภาระเลี้ยงดูบุตรหลานคิดเป็นร้อยละ 12.93 ผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงบริการ/กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 11.14 ผู้สูงอายุช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และสมควรได้รับความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 11.31 ผู้สูงอายุถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจคิดเป็นร้อยละ 1.44 และผู้สูงอายุที่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน/บัตรประชาชน คิดเป็นร้อยละ 1.18

ตารางที่ 7 สถานการณ์ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหา

ปัญหาผู้สูงอายุ	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
ผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้แจ้งจดทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพได้ตามกำหนด (มีเอกสารครบถ้วน)	1,779	คน	65.1
ผู้สูงอายุช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และสมควรได้รับความช่วยเหลือ (ผู้สูงอายุที่อยู่ตามลำพังและไม่มีผู้ดูแล)	282	คน	11.31
ผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงบริการ/กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ (เช่น ด้านอาชีพ สุขภาพ นันทนาการ เป็นต้น)	315	คน	11.14
ผู้สูงอายุถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ	12	คน	1.44
ผู้สูงอายุที่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน/ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน	5	คน	1.18
ผู้สูงอายุที่ยากจนและมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน	354	คน	12.93
รวม	2,737	คน	111

แหล่งที่มา: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ

การวิเคราะห์ศักยภาพ การจำหน่ายสินค้า OTOP

สำหรับศักยภาพในด้านการจำหน่ายสินค้า OTOP พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 – 2559 จังหวัดฯ มียอดจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ในปีงบประมาณ พ.ศ.2559 จังหวัดสมุทรปราการมียอดจำหน่ายสินค้า OTOP ทั้งในประเทศและต่างประเทศของผลิตภัณฑ์ทุกประเภท จำนวน 2,606,092,042 ล้านบาท ไตรมาสที่ 2 มียอดการจำหน่ายสูงสุด โดยอำเภอบางพลี มียอดจำหน่ายสินค้า OTOP สูงที่สุด รองลงมาเป็นอำเภอเมืองสมุทรปราการ และบางบ่อ ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงยอดจำหน่ายสินค้า OTOPของผลิตภัณฑ์ทุกประเภท ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556-2557

ปีงบประมาณ พ.ศ.	ไตรมาสที่ 1 (ล้านบาท)	ไตรมาสที่ 2 (ล้านบาท)	ไตรมาสที่ 3 (ล้านบาท)	ไตรมาสที่ 4 (ล้านบาท)	รวม 4 ไตรมาส (ล้านบาท)
2556	369.9949	377.5035	628.2568	804.4070	2,180.1623
2557	592.9081	578.7918	573.2122	340.9034	2,085.7436
2558	563.2436	630.5466	623.9429	508.3880	2,326.1212
2559	570.9757	767.5364	671.6412	595.9385	2,606.0920

แหล่งที่มา: ศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 9 แสดงยอดจำหน่ายสินค้า OTOP แยกตามรายอำเภอปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

อำเภอ	ไตรมาสที่ 1 (ล้านบาท)	ไตรมาสที่ 2 (ล้านบาท)	ไตรมาสที่ 3 (ล้านบาท)	ไตรมาสที่ 4 (ล้านบาท)	รวม 4 ไตรมาส (ล้านบาท)
เมืองสมุทรปราการ	133,152,728	190,454,850	179,972,254	167,135,280	670,715,112
บางบ่อ	94,270,000	115,833,200	102,886,800	100,090,000	413,080,000
บางพลี	153,349,462	194,708,700	176,159,279	163,519,559	687,737,000
พระประแดง	84,439,900	103,383,000	88,561,490	84,669,640	361,054,030
พระสมุทรเจดีย์	61,490,000	86,880,700	55,121,100	27,680,000	231,171,800
บางเสาธง	44,273,700	76,276,000	68,940,300	52,844,100	242,334,100
รวม	570,975,790	767,536,450	671,641,223	595,938,579	2,606,092,042

แหล่งที่มา: ศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุบล วุฒิพรโสภณ และคณะ (2560) การพัฒนานโยบายและศักยภาพของ องค์กรชุมชนในการเสริมสร้างสุขภาวะผู้สูงอายุ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ศึกษาวิจัยและประสิทธิผลในการเสริมสร้างสุขภาวะผู้สูง อายุขององค์กรชุมชน เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายการส่งเสริมสุขภาวะผู้สูงอายุขององค์กร ชุมชน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ผลการวิจัย พบว่า 1) นโยบายและประสิทธิผลในการเสริมสร้างสุขภาวะผู้สูงอายุขององค์กรชุมชนของกลุ่มสม.กลุ่ม บทบาทสตรีและเทศบาลเมืองไร่ขิง เช่น 1) ผู้สูงอายุต้องได้รับปัจจัยพื้นฐานการพิทักษ์คุ้มครอง การเข้าถึง บริการของรัฐ 2) ผู้สูงอายุต้องได้รับการส่งเสริมให้อยู่กับครอบครัวและมีผู้ดูแล 3) ผู้สูงอายุต้องมีโอกาสได้ศึกษาเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองตลอดชีพ 4) ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุพึ่งพาตนเองได้โดยสร้างรายได้ ของตนเองและมีระบบเครือข่ายเกื้อหนุนกัน เป็นต้น และนโยบายที่ไม่ดำเนิน การเลยคือ รัฐมีส่วนร่วมกับ องค์กรภาคเอกชน ประชาชน สถาบันสังคม ในการกำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการเพื่อพัฒนา งานและบุคลากรด้านผู้สูงอายุอย่างบูรณาการระดับชาติ รวมทั้งประสานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่องให้บรรลุผลตาม ด้านสมมติได้ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุทำ

สมาธิ ดูแลสุขภาพกายและใจ ฝึกจิตให้มีสมาธิเข้มแข็ง ฝึกปล่อยวางทำให้ มีความสงบสุข ด้าน ปัญหา ดำรงตนอยู่ในความไม่ประมาทรู้เท่าทัน มีสติอยู่เสมอมีความรู้ความเข้าใจในตัว เองมีเหตุผล มากขึ้น นำปัญญามาควบคุมพฤติกรรม 3) การเสริมสร้างเครือข่ายการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุของ องค์กรชุมชน ประกอบด้วย 1) องค์กรชุมชนเป็นศูนย์การเรียนรู้ โดยมีแผนการดำเนินงานด้าน ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน 2) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการเสริม สร้างสุขภาพของผู้สูงอายุขององค์กรชุมชน และ 3) การ เชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือในการเสริมสร้างสุขภาพของผู้สูงอายุขององค์กรชุมชน

สุชีลา ศักดิ์เทวิน (2559) การศึกษากระบวนการเรียนรู้การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการ นำไปใช้ประโยชน์ของประชาชนในชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ลำดับขั้นตอนของกระบวนการ เรียนรู้ของชุมชนที่ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ประกอบด้วย 1) ร่วมคิด การรับฟังความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ ร่วมวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับความสำคัญของปัญหา กำหนดแนวทาง วิธีการ และแผนงานในการ แก้ปัญหา 2) ร่วมดำเนินการ สมาชิก ในกลุ่มได้รับมอบหมายตามหน้าที่ของตนเอง ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม 3) ร่วมสรุปบทเรียน เพื่อสร้าง พลังปัญญา ทำให้เกิด การเชื่อมต่อและนำไปสู่การพัฒนา ซึ่งบทเรียนรวมทั้งบทเรียนภายในชุมชนและนอกชุมชน 4) ร่วมรับ ผลประโยชน์ แบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ ผลประโยชน์ที่เป็นค่าตอบแทน และผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ ค่าตอบแทน องค์กรประกอบของกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ภายในชุมชน ได้แก่ ผู้นำกลุ่มหรือ สมาชิกในกลุ่มถ่ายทอดความรู้ให้แก่สมาชิก 2) ภายนอกชุมชน ได้แก่ การศึกษาดูงานกลุ่มอื่นๆ การ อบรมกับหน่วยงานภายนอก การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการเรียนรู้ มีทั้งปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในชุมชนถ้า มีทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการผลิตหรือการทำกิจกรรมของกลุ่ม โดยการ นำทรัพยากรมาใช้ได้อย่างสูงสุด อาจเกิดจากการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น หรือจากสมาชิกสู่สมาชิก ซึ่ง เป็นการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาสร้างรายได้ให้กับกลุ่มหรือชุมชน

พรศิริ กองนวล (2559) การศึกษากระบวนการเรียนรู้กลุ่มผู้สูงอายุและการนำไปใช้ประโยชน์ ของประชาชนในชุมชน จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ที่ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ประกอบด้วย 1) ร่วมคิด ร่วมรับฟัง ความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ ร่วมวิเคราะห์ ปัญหา 2) ร่วมดำเนินการ ร่วมกันดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ด้านสุขภาพ การบำเพ็ญประโยชน์ นันทนาการต่างๆ โดยมีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ สถาบันการศึกษา เป็นส่วนสำคัญ ในการ ร่วมดำเนินการ 3) ร่วมสรุปบทเรียนสมาชิกมีการร่วมประเมินผลการดำเนินการ 4) ร่วมรับ ผลประโยชน์ แบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ ผลประโยชน์ที่เป็นค่าตอบแทน และผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ ค่าตอบแทน องค์กรประกอบของกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ภายในชุมชน ได้แก่ ผู้นำกลุ่ม หรือ สมาชิก ปราชญ์ชาวบ้าน ในกลุ่มถ่ายทอดความรู้ให้แก่สมาชิก 2) ภายนอกชุมชน ได้แก่ การศึกษาดูงานกลุ่มอื่นๆ การอบรมกับหน่วยงานภายนอก ปัจจัยที่เกี่ยวข้องของกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ ผู้นำ สมาชิก และ ชุมชน 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ภาครัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ ชุมชนมีผู้สูงอายุจำนวนมาก มี ความหลากหลายแตกต่างกันทั้งด้านเชื้อชาติ ภูมิสำเนา แนวทางในการพัฒนาให้เอื้อต่อการเกิด กระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ชุมชนเข้มแข็งได้แก่ 1) มีผู้นำที่ดี ได้แก่ มีคุณธรรมจริยธรรม มีภาวะผู้นำ

2) มีความร่วมมือ จากสมาชิก ได้แก่ มีการร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมสรุปทบทเรียน และร่วมรับผลประโยชน์ 3) มีการบริหารจัดการที่ดี ได้แก่ การได้มาของผู้นำและคณะกรรมการ การรับสมาชิก 4) มีการสนับสนุนของหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ ภาครัฐ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5) มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในและภายนอก

ภาวดี ทะไกรราช (2558) การพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า 1) ด้านบริบท สถานการณ์และสถานภาพ องค์ความรู้ และสิทธิของผู้สูงอายุ พบว่าการดูแลตนเองของผู้สูงอายุมีรูปแบบกิจกรรมที่เน้นในการดูแลสุขภาพทางด้านกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม รวมถึงการสร้างคุณค่าของตนเองและการถ่ายทอด ผู้สูงอายุมีองค์ความรู้และภูมิปัญญาในหลาย ๆ ด้าน และผู้สูงอายุมีแนวคิดในการนำองค์ความรู้และภูมิปัญญาในด้านต่าง ๆ มาถ่ายทอดเพื่อให้เด็ก เยาวชน บุคคลทั่วไปได้เรียนรู้ 2) ด้านข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ หากพิจารณาตามศักยภาพของผู้สูงอายุ ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ องค์ความรู้และภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ สามารถเสนอเชิงนโยบายให้ที่สอดคล้องให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้ 2.1 ข้อเสนอเชิงนโยบายระดับหมู่บ้าน ได้แก่ การจัดทำแผนพัฒนาสนับสนุนผู้สูงอายุระดับหมู่บ้าน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุและประชาชนในชุมชน การจัดทำแผนงานพัฒนาด้านสุขภาวะอนามัย 2.2 ข้อเสนอระดับท้องถิ่น ชุมชน ได้แก่ การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมสำหรับ การสร้างอาชีพรายได้ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับผู้สูงอายุในชุมชนและการส่งเสริมด้านการสร้างทักษะความรู้เกี่ยวกับอาชีพให้กับผู้สูงอายุในชุมชน เพื่อให้เกิดการนำองค์ความรู้และภูมิปัญญาในการสร้างอาชีพ มาดำเนินการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้สูงอายุและคนในชุมชน การสนับสนุนการเสริมสร้างกิจกรรมร่วมกันในชุมชนและท้องถิ่นรวมทั้งกิจกรรมและแผนงานระหว่างเครือข่ายผู้สูงอายุทั้งในระดับชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง 2.3 ข้อเสนอระดับรัฐบาล นโยบายประเทศ ได้แก่ การสนับสนุนกิจกรรมด้านสุขภาพของผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนนโยบายและสวัสดิการสังคมกรณีพิเศษ อาทิ นโยบายผู้สูงอายุขึ้นรถฟรี นโยบายส่งเสริมด้านการศึกษาและการเรียนรู้แก่ผู้สูงอายุ การผลักดันนโยบายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ขับเคลื่อนงานด้านผู้สูงอายุอย่างจริงจังต่อเนื่องและมีความรวดเร็ว

ดวงพร กิจอาทร (2560)การพัฒนากลุ่มอาชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า ระยะก่อนปฏิบัติการ ผลการสำรวจความพร้อมของพื้นที่ ชุมชน และกลุ่มผู้สูงอายุมีศักยภาพในการพัฒนา จัดตั้งกลุ่มอาชีพ มีความเหมาะสมในด้านความพร้อมของทรัพยากรในพื้นที่ ทักษะด้านการผลิต/ภูมิปัญญาท้องถิ่น การส่งเสริมและสนับสนุนของเจ้าหน้าที่และผู้บริหารอบต. ระยะปฏิบัติการ ดำเนินการประชุมระดมสมองร่วมกัน ดำเนินการจัดตั้งกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุและคณะกรรมการและดำเนินการผลิตยาหม่องและพืชมเส่น้ำ โดยร่วมกัน แสวงหาความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการสมาชิกที่สนใจ มีคณะนักวิจัยช่วยพัฒนาตราสัญลักษณ์ ฉลากและบรรจุภัณฑ์ จนสามารถดำเนินการได้เองทั้งหมด จัดทำระเบียบข้อบังคับการบริหารจัดการและการวางแผนการดำเนินงาน 75 ภารกิจของกลุ่มเองโดยมีอบต.เป็นผู้ให้การสนับสนุนในระดับพื้นที่ ระยะติดตามและประเมินผล พบว่า การผลิตและ การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในเชิงธุรกิจประสบความสำเร็จ ทำให้เกิดการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการก่อตั้ง มีความพร้อม และพึงพอใจในผลการดำเนินงาน เกิดการเรียนรู้ในการดำเนินกิจกรรมทางการผลิต

การตลาด การเงิน การบัญชีและการบริหารจัดการกลุ่มได้เองทั้งหมด ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการวิจัยมาจากการร่วมเรียนรู้และปฏิบัติ การร่วมของผู้สูงอายุกับนักวิจัยและอบต.ตลอดกระบวนการวิจัย

จรัญญา วงษ์พรหม(2558) งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ” มีวัตถุประสงค์หลักคือ การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบริบทและการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ 3) เพื่อประเมินผลการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และ 4) เสนอแนวทางที่เหมาะสมเพื่อพัฒนากิจกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นงานวิจัยปฏิบัติการที่อยู่บนฐานข้อมูลและความคิดของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุที่ประกอบด้วย 4 มิติ คือ กาย ใจ สังคม และปัญญา ในตำบลสะอาด อำเภอป่าพอง จังหวัดขอนแก่น โดยการใช้การเก็บข้อมูลแบบวิธีผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก และการวิจัยเชิงปริมาณเป็นองค์ประกอบในการเก็บข้อมูลผู้สูงอายุและครอบครัวเพื่อต้องการได้ข้อมูลตัวเลขเชิงปริมาณ พบว่า 1. ผู้สูงอายุมีความสุขความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่สามารถสนองต่อคุณภาพชีวิตใน 4 มิติ คือ กาย ใจ สังคม และปัญญา/การเรียนรู้ 2. เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนผ่านการจัดกิจกรรมสัญจรเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและกิจกรรมสานวิสัยใจผู้สูงอายุที่ผู้วิจัยและกลุ่มปฏิบัติการหลักร่วมดำเนินการกับชุมชน 3.เกิดการบูรณาการความรู้และกิจกรรมในชุมชนผ่านการสรุปทเรียนจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน 4. เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในชุมชนโดยการดำเนินการต่อเนื่องของชุมชนที่ประกอบด้วย แกนนำผู้สูงอายุ คนวัยอื่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน

นงนุช สุนทรชวากานต์และคณะ (2552) ศึกษา การสร้างโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุ โดยศึกษาโครงสร้างการทำงานของผู้สูงอายุและประมาณการความต้องการแรงงานผู้สูงอายุในภาคเศรษฐกิจ โดยสรุปแนวทางการดำเนินงานและมาตรการจูงใจเพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมี โอกาสทำงานทั้งในระบบและนอกระบบประกันสังคม โดยแบ่งเป็น 1) แนวทางด้านการพัฒนาขีดความสามารถและสภาวะแวดล้อมในการทำงานของผู้สูงอายุ 2) แนวทางด้านกฎหมายระเบียบและข้อกำหนดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของผู้สูงอายุดังนี้ 1) แนวทางด้านการพัฒนาขีดความสามารถและสภาวะแวดล้อมในการทำงานของผู้สูงอายุได้แก่ 1.1) ขยายโอกาสการทำงานแก่ผู้สูงอายุ สนับสนุนให้ผู้สูงอายุสามารถทำงานต่อไปได้ในอาชีพ บริการอาชีพที่ใช้ความสามารถทางฝีมือและอาชีพพื้นฐานในอุตสาหกรรม กระจุกตัวมากที่สุด คือ (1) อุตสาหกรรมการขายส่งขายปลีกซ่อมแซมยานยนต์ (2) อุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมโรงแรม (3) ประกอบอาชีพพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายการให้บริการและการใช้แรงงานผู้ปฏิบัติการ 1.2) รัฐควรสนับสนุนงานอื่น ๆ นอกจากงานในข้อ 1.1 ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เช่น บริการ ชุมชนอาชีพที่ทำให้เกิดการสร้างและถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น 1.3) ประชาสัมพันธ์ปรับเปลี่ยนทัศนคติการหยุดทำงานเมื่ออายุ 60 ปีโดยเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุสามารถเลือกเวลาการทำงานหรือทำงานบางเวลาตามความเหมาะสม 1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นายจ้างจัดเวลาทำงานของผู้สูงอายุใหม่มีความยืดหยุ่น 1.5) ใช้นโยบายส่งเสริมให้นายจ้างกำหนดให้แรงงานหมุนเวียนทำงานในหน้าที่อื่นด้วย 1.6) ควรมีโปรแกรมการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่แรงงานสูงอายุเป็นพิเศษ 1.7) รัฐควรมีการดูแลให้มีพื้นที่สีเขียวหรือสวนสาธารณะให้ผู้สูงอายุและประชาชน

ทั่วไป 1.8) ส่งเสริมคุ้มครองผู้สูงอายุทางด้านสุขภาพ 2) แนวทางด้านกฎหมายระเบียบและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของผู้สูงอายุได้แก่ 2.1) เพิ่มเติมบทบัญญัติในการคุ้มครองการทำงานของผู้สูงอายุในตลาดแรงงานไม่ให้ได้รับ อันตรายจากการทำงาน 2.2) ไม่ควรมีที่จะมีการกำหนดเจาะจงอายุเกษียณในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน 2.3) ไม่ควรมีขีดจำกัดอายุแรงงานที่สามารถเข้าประกันตนในกองทุนประกันสังคมตามที่ปรากฏ 2.4) ไม่ควรมีการกำหนดอายุการเกิดสิทธิประโยชน์บำนาญชราภาพ 2.5) ควรมีบทบัญญัติทางกฎหมายไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้สูงอายุ 2.6) ควรแก้ไขการจำกัดอายุการให้ข้าราชการสามารถลาไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศในระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน 2.7) ลดจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อหนึ่งวันและต่อสัปดาห์ 2.8) รัฐอาจนโยบายทางด้านภาษีเพื่อจูงใจให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุในสาขาอาชีพที่สนับสนุน

กุลศ สุนทรธาดา (2553) การศึกษาหารูปแบบการส่งเสริมการมีงานทำ แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ชนบท พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการทำงาน รวมทั้งกระตุ้นให้สังคมได้รับรู้ถึงความรู้ ความสามารถ และศักยภาพของผู้สูงอายุในด้านการงานหรือการทำ กิจกรรมต่าง ๆ 1.2) ธารรงค์/ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้น 1.3) ถอดบทเรียนด้านการงานของผู้สูงอายุที่ประสบความสำเร็จ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านการงานของผู้สูงอายุ 1.4) จัดทำฐานข้อมูลของผู้สูงอายุในตำบลและหมู่บ้าน เพื่อเป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุในชุมชนทั้งที่ทำงานและไม่ทำงาน 1.5) ทดลองรูปแบบการส่งเสริมการงานของผู้สูงอายุ ส่งเสริมอบต.ให้ดำเนินการทดลองหา รูปแบบการส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของพื้นที่ 2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินการที่เหมาะสมในการส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุ ในพื้นที่ชนบท มีดังนี้ 2.1) การดำเนินการควรต่อยอดจากชมรมผู้สูงอายุหรือต่อยอดจากกลุ่มอาชีพที่มีอยู่เดิม 2.2) ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดแนะแนวอาชีพตามภารกิจของหน่วยงาน เพื่อให้ เกิดการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งผู้ที่อยู่ในวัยก่อนเกษียณและวัยเกษียณอายุ 2.3) ขยายภาคีเครือข่ายการทำงานสู่สาขาสภาผู้สูงอายุจังหวัด องค์กรพัฒนาเอกชน (FOPDEV) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการจัดอบรมและเป็นพี่เลี้ยงในการทำแผนการส่งเสริมการงานของผู้สูงอายุ 2.4) บูรณาการการงานของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในการสร้างงานสร้างอาชีพแก่ ผู้สูงอายุที่เชื่อมโยงกับตลาดในพื้นที่ และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุอยู่ในวงจรการผลิตสินค้าและบริการ 2.5) ให้มีการสร้างงานในจังหวัดแก่ผู้สูงอายุร่วมกับภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุน ให้ภาคเอกชนคัดสรรงานที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีโอกาสทำงานในสถานประกอบการต่อไป หรือให้รับงานไปทำที่บ้าน 2.6) การส่งเสริมผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพอิสระ ปัจจุบันมีหน่วยงานให้ความสนใจแก่ผู้สูงอายุที่ ประกอบอาชีพอิสระค่อนข้างน้อย หน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ควรส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการทำธุรกิจ การบริหารจัดการ การตลาดและสนับสนุน ข้อมูลข่าวสารเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อสร้าง แรงจูงใจแก่ธุรกิจใหม่ของผู้สูงอายุ 2.7) จัดทำทำเนียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการส่งเสริมการงานของผู้สูงอายุ โดยการ เก็บข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จไว้เป็นต้นแบบในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ศุภชัย ศรีสุชาติ (2556) ศึกษาการส่งเสริมโอกาสด้านอาชีพและการทำงานของผู้สูงอายุ พบว่า หน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการเขาสู่สังคมผู้สูงอายุ และ งานศึกษามีข้อบ่งชี้ที่รวมกันประการหนึ่ง คือ การสร้างเสริมโอกาสและการทำงานให้กับผู้สูงอายุจะเป็น นโยบายที่มีความสำคัญต่อไปในอนาคต เนื่องจากผู้สูงอายุ โดยให้ข้อเสนอเชิงนโยบายในด้านการจ้างงาน ผู้สูงอายุไว้ ดังนี้ (1) ประเด็นที่เป็นอุปสรรคและควรได้รับการแก้ไขในภาพรวม คือ สภาพของการจ้างงานที่มีการระบุ อายุการทำงานไว้ในสัญญา ซึ่งอิงจากเกณฑ์การได้รับสิทธิของประกันสังคม คือ การระบุอายุเกษียณที่ 55 ปี ทั้งที่แรงงานอาจมีความสามารถทางกายภาพและศักยภาพในการทำงานต่อ (2) มาตรการที่จำเพาะเจาะจงในแต่ละกลุ่ม 2.1) แรงงานที่ออกจากงานก่อนอายุ 55 ปี ซึ่งอาจเป็นแรงงานที่ถูกเลิกจ้างก่อนอายุ 55 ปหรือมี ผลิตภาพต่ำในการที่จะทำงานต่อกลุ่มนี้คือแรงงานที่ไม่สามารถที่จะอยู่ในระบบต่อไปและเป็นแรงงานที่ นายจ้างไม่ได้มีความต้องการมาก 2.2) แรงงานที่ออกจากงานเมื่ออายุ 55 ปี เพื่อรับสิทธิตามพระราชบัญญัติประกันสังคม ซึ่งยังมี ศักยภาพที่จะทำงานต่อและนายจ้างยังต้องการให้ทำงานต่อ และ/หรือ แรงงานที่ขยายเวลาการทำงานและนายจ้างมีความประสงค์ที่จะให้ทำงานต่อ (Retention) กลุ่มนี้เป็นแรงงาน ที่มีศักยภาพและนายจ้างต้องการจ้างงานต่อ แต่อาจมีเงื่อนไขของผลประโยชน์ที่จะได้รับในรูปแบบหนึ่งจูงใจ กว่าบ้านาญจึงเลือกที่จะออกจากระบบ ในปัจจุบันอาจแบ่งแรงงานได้เป็น 2 กลุ่ม คือ (1) แรงงานที่มีอายุการทำงานยาวนาน และส่งเงินสมทบเกินกว่า 180 เดือน ณ วันที่ต้อง ตัดสินใจเกษียณอายุ แรงงานส่วนนี้รับบ้านาญนโยบายที่จะใช้ในการขยายการจ้างงานแรงงานสูงอายุ คือ การ ใช้มาตรการทางการเงินเป็นกลไกจูงใจในการตัดสินใจ ได้แก่ 1) การแก้ไขพระราชบัญญัติประกันสังคมเกี่ยวกับเกณฑ์การเกิดสิทธิ ที่อาจขยายหรือไม่ กำหนดเกณฑ์การเกิดสิทธิ ซึ่งหากมีการแก้ไขในประเด็นนี้ จะทำให้แรงงานมีแรงจูงใจที่จะไม่เกษียณเพื่อรับ สิทธิ 2) การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่นายจ้างในการจ้างแรงงานสูงอายุ เพื่อส่งเสริมให้ ผู้ประกอบการจ้างแรงงานสูงอายุ 3) การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับระบบการสร้างควมยืดหยุ่นในการจ่ายค่าตอบแทนและสิทธิ ประกันสังคม โดยครอบคลุมมิติของการจ้างงานรายสาขา ระดับการทำงาน และความยั่งยืนของกองทุน ประกันสังคม (2) แรงงานที่ออกจากงานเมื่ออายุ 55 ปี ซึ่งยังมีศักยภาพที่จะทำงานต่อและพร้อมที่จะทำงาน แต่นายจ้างเดิมไม่จ้างจึงต้องหางานใหม่ (Retirement and Recruitment) การให้การสนับสนุนของภาครัฐ คือ กระทรวงแรงงานต้องทำ หน้าที่ในบทบาทของการเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) โดยเฉพาะ ข้อมูลข่าวสารเพื่อการจัดหางานใหม่ที่ตรงตามศักยภาพของผู้สูงอายุที่ต้องการทำงาน โดยมาตรการที่อาจ นำมาใช้ ได้แก่ 1) การฝึกอบรมอาชีพใหม่ เป็นการฝึกฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มความสามารถและรองรับการ ประกอบอาชีพใหม่ในอนาคต โดยการฝึกอบรมต้องปรับระบบใหม่มีความยืดหยุ่น ไม่ยึดติดกับสถานที่และเวลา ตรงกับความ ต้องการของตลาดแรงงาน 2)การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ นอกเหนือจากกระทรวงแรงงาน เพื่อสร้างความ ร่วมมือในการดูแลจัดหางานใหม่แก่ผู้สูงอายุที่เป็นแรงงานนอกระบบ 3) การสนับสนุนทางการเงินหรือทรัพยากรแก่นายจ้างในการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมใน การทำงานของแรงงานสูงอายุ

บุญเพิ่ม สอนภักดี (2559)รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบเครือข่ายความ

ร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 องค์คณะบุคคลเครือข่ายความร่วมมือองค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายและภารกิจเครือข่ายความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 3 แนวทางการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และองค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารของเครือข่ายความร่วมมือ โดยผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาล มีความเห็นว่ารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และความมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ภัทรวรรณ นิลแก้วบรรวิษณู (2559) รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของสำนักงาน พื้นที่การศึกษาการศึกษาประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาองค์ประกอบของ เครือข่ายความร่วมมือสร้าง และพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย กระบวนการสร้างเครือข่ายมี 6 ขั้นตอน คือ 1) ขึ้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขึ้นประสานหน่วยงาน/องค์กร เครือข่าย 3) ขึ้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขึ้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขึ้นพัฒนาความสัมพันธ์ 6) ขึ้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 5 องค์ประกอบ คือ 1) กิจกรรมสำคัญที่เสริมประสิทธิภาพการดำเนินภารกิจของเครือข่าย 2) เทคนิค วิธีการพัฒนาสมาชิกเครือข่าย 3) กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ(Empowerment) 4) คุณลักษณะที่ดี ของสมาชิกและผู้นำเครือข่าย 5) การปฏิบัติงานของเครือข่ายและการสะท้อนผล ขอบข่ายภารกิจงานด้านวิชาการมี 7 ภารกิจ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ 3) การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา 4) การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การพัฒนาระบบการนิเทศติดตาม 6) การพัฒนาระบบประกัน คุณภาพการศึกษา 7) การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา

ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร (2556) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจ ชุมชนในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลา ในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ 1) เพื่อศึกษา สภาวะการณ์ของวิสาหกิจชุมชน ในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลา 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการ ดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน ใน เขตลุ่มทะเลสาบสงขลา และ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการ ดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน ในเขต ลุ่มทะเลสาบสงขลา ผลการศึกษาสภาวะการณ์ของวิสาหกิจ ชุมชนพบว่า ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านสังคม เอื้ออำนวยต่อ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ส่วนปัจจัยทางด้าน เทคโนโลยี และปัจจัยทางนิเวศวิทยา เป็นปัจจัยที่ เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน ในด้านปัญหาและ อุปสรรคในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนมีดังนี้ ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านบัญชีและ การเงิน ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ปัญหาด้านการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ และปัญหาต้นทุนการผลิต โดยแนวทางการ พัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐเป็นหน่วยงานสำคัญของการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน ทั้งในด้านการให้ความรู้ การ พัฒนาทักษะด้านต่างๆ การสนับสนุนด้านการตลาด และ การกำหนดระเบียบต่างๆ เพื่อสนับสนุน วิสาหกิจชุมชน

ประสิทธิ์ รัตนพันธ์,และคณะ (2561)การพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทอาหารในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า จุดแข็งของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ ได้รับการรับรองมาตรฐาน เน้นการคัดเลือกวัตถุดิบคุณภาพ มีศักยภาพในการผลิต มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีความพร้อมสำหรับการพัฒนาด้านต่างๆ สำหรับจุดอ่อน ได้แก่ ช่องทางการจัดจำหน่ายยังไม่หลากหลาย แรงงานสำหรับการผลิตยังไม่เพียงพอ ขาดการสร้างแบรนด์ที่จริงจังช่องทางการขายยังไม่แน่นอน โอกาสคือการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ แนวโน้มของช่องทางออนไลน์ได้รับความนิยมมากขึ้น และอุปสรรคสำคัญคือ การแข่งขันที่สูงขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ราคาวัตถุดิบที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แนวทางการพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายโดยการดำเนินการลักษณะโครงการที่ช่วยพี่น้อง เป็นการดำเนินการในลักษณะที่ผู้ประกอบการที่มีช่องทางการตลาดที่มีศักยภาพให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการรายอื่นๆ ควรพัฒนาด้านการวางสินค้าบนชั้นวางให้มีความโดดเด่นควรมีสุนัขจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลากหลาย เพื่อสามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น ส่วนการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทอาหารต้องเน้นคุณภาพและมาตรฐานของตัวสินค้า มีความแตกต่างมีเอกลักษณ์สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง